

Η Άγαρ και ο Ισμαήλ

Εδάφιο κλειδί: «Και ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Ας μη φανεί σκληρό στα μάτια σου για το παιδί, και για τη δούλη σου· σε όλα όσα σου πει η Σάρρα, να ακούσεις τα λόγια της· επειδή, στον Ισαάκ θα κληθεί σπέρμα σε σένα· και τον γιο τής δούλης θα τον καταστήσω έθνος· επειδή, είναι σπέρμα σου.»— Γένεση 21:12,13

Επιλεγμένα εδάφια: Γένεση 21:8-20

της, την Άγαρ, και να γεννήσει παιδιά μέσω αυτής. (Γέν. 15:4· 16:1,2) Ο Αβραάμ συμφώνησε, αλλά όταν η Άγαρ συνέλαβε και περιφρόνησε την κυρία της, η Σάρα ζήτησε να παραδοθεί η υπηρέτρια στη φροντίδα της. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την κακομεταχείριση της Σάρας προς την Άγαρ. Σε εύθετο χρόνο, η Άγαρ γέννησε τον γιο της από τον Αβραάμ, ο οποίος ονομάστηκε Ισμαήλ.—εδάφ. 5-16

Για χρόνια ο Ισμαήλ θεωρούνταν ο κληρονόμος του Αβραάμ, ακόμη και μετά τη γέννηση του Ισαάκ, του από καιρό υποσχεμένου γιου του Αβραάμ και της Σάρας. Όταν ο Αβραάμ έκανε μια μεγάλη γιορτή για να γιορτάσει

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ μάθημα αφορά μια ελπιδοφόρα μητέρα, έναν πρωτότοκο γιο και την απόρριψη της ευνοϊκής θέσης αυτού του γιου από τον Ιεχωβά. Αυτή η αφήγηση εμφανίστηκε στις ζωές του Αβραάμ και της συζύγου του Σάρας - στην αρχή ονομαζόταν Άβραμ και Σαράι. Ελπίζοντας να εκπληρώσει την υπόσχεση του Θεού ότι ο Αβραάμ θα γεννούσε έναν γιο, και γνωρίζοντας ότι ήταν στείρα, η Σάρα τον παρότρυνε να πάρει την Αιγύπτια υπηρέτριά

τον «απογαλακτισμό» του Ισαάκ, ο Ισμαήλ χλεύασε τον ετεροθαλή αδερφό του. (Γέν. 21:8-10) Θυμωμένη, η Σάρα είπε στον Αβραάμ να διώξει τον Ισμαήλ και τη μητέρα του από την παρουσία τους. Ο Αβραάμ λυπήθηκε με την προοπτική να φύγει ο πρώτος του γιος. Για να τον παρηγορήσει, ο Θεός είπε τα λόγια των σημερινών εδαφίων-κλειδί, τα οποία αναφέρουν ότι ο Ισαάκ ήταν το «σπέρμα» της υπόσχεσης, αλλά ένα άλλο έθνος θα προερχόταν από τον Ισμαήλ. Είπαν προηγουμένως στην Αγάρ ότι ο Ισμαήλ θα είχε απογόνους «πολύ πολλούς για να μετρηθούν», αλλά και ότι «θα ζήσει εχθρικά προς όλους τους αδελφούς του». — Γέν. 16:10-12

Ο Απόστολος Παύλος μας επισημαίνει ότι αυτές οι περιστάσεις περιείχαν εικόνες μελλοντικών γεγονότων. Αναγνωρίζει την Άγαρ και τον Ισμαήλ λέγοντας: «Επειδή, είναι γραμμένο ότι, ο Αβραάμ γέννησε δύο γιους· έναν από τη δούλη, και έναν από την ελεύθερη· αλλά, ο μεν γιος τής δούλης γεννήθηκε κατά σάρκα· ενώ ο γιος τής ελεύθερης, διαμέσου τής υπόσχεσης. Τα οποία είναι με αλληγορική σημασία· επειδή, αυτές είναι οι δύο διαθήκες· η μία μεν από το βουνό Σινά, αυτή που γεννάει για δουλεία, η οποία είναι η Άγαρ.» — Γαλ. 4:22-24

Δεν ήταν προφανές τότε γιατί η Σάρα είχε δίκιο που έστειλε την Άγαρ και τον Ισμαήλ σε ξένη χώρα. Ο Απόστολος Παύλος ξεκαθαρίζει ότι αυτά τα πράγματα έγιναν για να προσδιοριστεί το αληθινό «σπέρμα» της υπόσχεσης — ο Χριστός και η Εκκλησία. «Και εμείς, αδελφοί, όπως και ο Ισαάκ, είμαστε παιδιά τής υπόσχεσης. Αλλά, όπως τότε, αυτός που γεννήθηκε κατά σάρκα καταδίωκε αυτόν που γεννήθηκε κατά πνεύμα, έτσι και τώρα. Αλλά, τι λέει η γραφή; “Βγάλε έξω τη δούλη και τον γιο της· επειδή, ο γιος τής δούλης δεν θα κληρονομήσει μαζί με τον γιο τής ελεύθερης”. Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμαστε παιδιά τής δούλης, αλλά τής ελεύθερης.» 28-31

Αν και δεν ήταν γνωστός εκείνη την εποχή, ο Παύλος ξεκαθαρίζει ότι ο Ισμαήλ εκπροσωπούσε το Ισραήλ κατά τη σάρκα. Πολλές από τις σκιές και τις εικόνες της Παλαιάς Διαθήκης διευκρινίζονται στην Καινή Διαθήκη. Ο απόστολος δείχνει ότι αυτά τα πράγματα ήταν κρυμμένα μέχρι να κληθεί το υπεσχεμένο «σπέρμα» μέσω της πίστεως στον Ιησού Χριστό. — Γαλ. 3:15-29 ■

©nickolae- stock.adobe.com